

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 31 marca 2003 r.

**w sprawie delegowania funkcjonariuszy Służby Więziennej do pełnienia służby poza Służbą
Więzienną**

(Dz. U. z dnia 14 kwietnia 2003 r.)

Na podstawie art. 34 ust. 4 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1761) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa warunki i tryb delegowania funkcjonariusza Służby Więziennej, zwanego dalej "funkcjonariuszem", do pełnienia służby poza Służbą Więzienną, przyznawania uposażenia oraz innych świadczeń przysługujących funkcjonariuszowi w czasie delegowania.

§ 2. Funkcjonariusz może być delegowany do pełnienia służby poza Służbą Więzienną w celu realizacji zadań określonych w ustawie z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej, zwanej dalej "ustawą".

§ 3. 1. Z wnioskiem o delegowanie funkcjonariusza do pełnienia służby poza Służbą Więzienną, zwanym dalej "wnioskiem", mogą wystąpić:

- 1) Minister Sprawiedliwości;
- 2) kierownik instytucji.

2. Wniosek powinien określać nazwę instytucji, stanowisko służbowe wyznaczone dla funkcjonariusza, kwalifikacje zawodowe wymagane do zajmowania tego stanowiska, charakter i zakres wykonywanych na tym stanowisku zadań i obowiązków oraz przewidywany okres delegowania.

§ 4. Delegowanie do pełnienia służby poza Służbą Więzienną następuje po wyrażeniu zgody przez funkcjonariusza w formie pisemnego oświadczenia zawierającego w szczególności: nazwę instytucji i stanowisko służbowe, charakter i zakres wykonywanych na tym stanowisku zadań i obowiązków, a także okres delegowania.

§ 5. 1. W razie uwzględnienia wniosku Dyrektor Generalny Służby Więziennej:

- 1) zalicza - do celów związanych z pełnieniem służby w Służbie Więziennej oraz obliczania uposażenia i innych należności pieniężnych funkcjonariusza w okresie delegowania - stanowisko służbowe określone we wniosku do odpowiedniej grupy uposażenia zasadniczego funkcjonariuszy oraz ustala stopień Służby Więziennej, do którego zaszeregowuje to stanowisko, przy czym uposażenie funkcjonariusza obliczone w ten sposób nie może być niższe od dotychczas otrzymywanego;
- 2) wydaje decyzję o delegowaniu funkcjonariusza do określonej we wniosku instytucji.
 2. Decyzja o delegowaniu funkcjonariusza powinna zawierać:

- 1) datę delegowania funkcjonariusza oraz wysokość przysługującego funkcjonariuszowi uposażenia na stanowisku służbowym dotychczas zajmowanym w Służbie Więziennej;
- 2) nazwę instytucji, do której następuje delegowanie;
- 3) określenie czasu trwania delegowania;
- 4) określenie stanowiska służbowego przeznaczonego dla funkcjonariusza, ze wskazaniem składników uposażenia ustalonych zgodnie z ust. 1 pkt 1;
- 5) zakres wykonywanych zadań i obowiązków;
- 6) inne warunki delegowania.

§ 6. 1. Funkcjonariusza na stanowisko służbowe wyznacza, zgodnie z wnioskiem, kierownik instytucji.

2. Kierownik instytucji może wyznaczyć funkcjonariusza na inne stanowisko służbowe, niż określone we wniosku, jeżeli Dyrektor Generalny Służby Więziennej i funkcjonariusz wyrażą na to zgodę w formie pisemnego oświadczenia.

§ 7. 1. Funkcjonariuszowi przysługują uprawnienia i świadczenia, w tym uposażenie i inne świadczenia pieniężne, na zasadach określonych w ustawie.

2. Do funkcjonariusza stosuje się przepisy, które mają zastosowanie do pracownika zatrudnionego na stanowisku służbowym zajmowanym przez funkcjonariusza, w szczególności dotyczące obowiązków pracodawcy i pracownika, wyróżnień i kar, czasu pracy, bezpieczeństwa i higieny pracy, przyznawania nagród, a także regulaminów pracy.

§ 8. 1. Instytucja, do której delegowano funkcjonariusza, wypłaca delegowanemu funkcjonariuszowi:

- 1) uposażenie;
- 2) nagrody roczne, proporcjonalnie do okresu trwania delegowania;
- 3) nagrody uznaniowe.

2. Jednostka organizacyjna Służby Więziennej, w której funkcjonariusz pełnił służbę przed delegowaniem, wydaje świadczenia w naturze oraz wypłaca ich równoważniki, a także wypłaca inne niż wymienione w ust. 1 należności i świadczenia pieniężne, przysługujące funkcjonariuszowi z tytułu pełnienia służby.

§ 9. Kierownik jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, w której funkcjonariusz pełnił służbę przed delegowaniem, jest przełożonym właściwym w sprawach osobowych tego funkcjonariusza.

§ 10. Delegowanemu funkcjonariuszowi urlopów udziela kierownik instytucji, na zasadach i w wymiarze określonych w ustawie.

§ 11. 1. Dyrektor Generalny Służby Więziennej, jeżeli jest to uzasadnione potrzebami Służby Więziennej, może odwołać funkcjonariusza z delegowania, nawet bez jego zgody. Odwołanie z delegowania następuje z dniem wskazanym w decyzji o odwołaniu.

2. Kierownik instytucji, co najmniej z miesięcznym wyprzedzeniem, może wystąpić z wnioskiem do Dyrektora Generalnego Służby Więziennej o odwołanie funkcjonariusza z delegowania. Odwołanie funkcjonariusza z delegowania następuje z dniem wskazanym w decyzji o odwołaniu.

3. Dyrektor Generalny Służby Więziennej odwołuje funkcjonariusza z delegowania, na jego pisemny wniosek. Odwołanie funkcjonariusza z delegowania następuje z dniem wskazanym w decyzji o odwołaniu.

§ 12. Funkcjonariusza po odwołaniu z delegowania mianuje się na stanowisko nie niższe od zajmowanego przed delegowaniem.

§ 13. Dyrektor Generalny Służby Więziennej w stosunku do funkcjonariuszy, którzy w dniu wejścia w życie rozporządzenia pełnią służbę poza Służbą Więzienną, wyda decyzje o ich delegowaniu, na warunkach i w trybie określonych w rozporządzeniu - w terminie 3 miesięcy od dnia jego wejścia w życie.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.¹⁾

¹⁾ Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 października 1997 r. w sprawie warunków i trybu delegowania, przyznawania uposażenia oraz innych świadczeń przysługujących funkcjonariuszom Służby Więziennej w czasie delegowania (Dz. Urz. Min. Spraw. Nr 5, poz. 54), zachowane w mocy na podstawie art. 15 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej, ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, ustawy o uposażeniu żołnierzy, ustawy o Policji, ustawy o Urzędzie Ochrony Państwa, ustawy o Państwowej Straży Pożarnej, ustawy o kontroli skarbowej, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy o Służbie Więziennej oraz ustawy o Inspekcji Celnej (Dz. U. Nr 81, poz. 877).